

91

футбол – '91
Довідник –
календар

Київ
„Здоров'я“
1991

ФУТБОЛ

КЛИСФ. "НАШИ В СЕЗОНАХ"

Добіжник-
футбол $\frac{19}{91}$
календар

КИІВ «ЗДОРОВ'Я» 1991

ББК 75.578я2
Ф96

Автори:

Богдан Білейчук, Василь Гнатюк, Валерій Золотарьов, Валерій Рекунов, Олексій Семененко, Павло Шваб,
а також члени УАФР
Володимир Боденчук, Юрій Бондар, Юрій Брязгунов, Дмитро Герасименко, Петро Лейко, Микола Моторний

Упорядник **Б. А. Нартовський**

Фотокореспондент
Петро Лейко

Редактор
Н. М. Радченко

© Богдан Білейчук, Володимир Боденчук, Юрій Бондар, Юрій Брязгунов, Дмитро Герасименко, Василь Гнатюк, Валерій Золотарьов, Петро Лейко, Микола Моторний, Валерій Рекунов, Олексій Семененко, Павло Шваб, 1991

Упорядник © Б. А. Нартовський, 1991

**У ЄВРОПЕЙСЬКИХ КУБКІВ
ІТАЛІЙСЬКА ПРОПИСКА**

Кубок європейських чемпіонів. Його засновано 1955 р. з ініціативи Габріеля Ано, відомого тренера і журналіста, і французької спортивної газети «Екіп». Перший переможець виявився вже наступного року. Перемігши у фінальному матчі, що відбувся 13 червня 1956 р. у Парижі, французьку команду «Реймс» — 4 : 3, володарем трофею став мадрідський «Реал».

Дебют радянських футболістів у КЄЧ відбувся 1966 р. у матчах 1/16 фіналу московського «Торпедо» з міланським «Інтером». Автозаводці поступилися в гостях — 0 : 1 і зіграли внічию на своєму полі — 0 : 0. У наступному турнірі виступали динамівці Києва. В 1/16 фіналу вони вибили з розиграшу тодішнього володаря КЄЧ — «Селтік» (Глазго). В матчі на полі суперників кияни добилися перемоги, а їхній нинішній головний тренер Анатолій Пузач забив перший «наш» м'яч у турнірах КЄЧ. Кубком європейських чемпіонів володіли: 1956—1960 — «Реал» (Мадрид, Іспанія), 1961—1962 — «Бенфіка» (Ліссабон, Португалія), 1963 — «Мілан» (Італія), 1964—1965 — «Інтер» (Мілан, Італія), 1966 — «Реал» (Мадрид, Іспанія), 1967 — «Селтік» (Глазго, Шотландія), 1968 — «Манчестер Юнайтед» (Англія), 1969 — «Мілан» (Італія), 1970 — «Фейеноорд» (Роттердам, Голландія), 1971—1973 — «Аякс» (Амстердам, Голландія), 1974—1976 — «Баварія» (Мюнхен, ФРН), 1977—1978 — «Ліверпуль» (Англія), 1979—1980 — «Ноттінгем Форест» (Англія), 1981 — «Ліверпуль» (Англія), 1982 — «Астон Вілла» (Бірінгем, Англія), 1983 — «Гамбург» (ФРН), 1984 — «Ліверпуль» (Англія), 1985 — «Ювентус» (Турін, Італія), 1986 — «Стяуа» (Бухарест, Румунія), 1987 — «Порто» (Португалія), 1988 — «Ейндховен» (Голландія), 1989—1990 — «Мілан» (Італія).

У турнірі, що завершився в травні минулого року, від Радянського Союзу виступав дніпропетровський «Дніпро». Наші земляки зуміли пробитися до чвертьфіналу, де жереб вибрав їм у суперники португальську «Бенфіку», володаря КЄЧ 1961—1962 рр.

Матч у Ліссабоні зіграв на стадіон «Луш» 90 тисяч прихильників місцевої команди. Долю поединку вирішив один гол, прове-

4204000000-055 151.91
Ф М209(04)-91

ISBN 5-311-02499-2

дений уже на 10-й хвилині з 11-метрової позначки кращим бомбардиром господарів Магнуссоном.

Повторна гра в Дніпропетровську закінчилась повним розгромом «Дніпра» — 0:3. Причому всі м'ячі були забиті в другому таймі, коли від господарів чекали вирішального штурму. Слабкою втіхою для футболістів «Дніпра» може стати факт, що і київське «Динамо» програвало на своєму полі, правда, в Тбілісі, з рахунком 0:3 в клубному євротурнірі.

Переможець «Дніпра» у півфіналі за рахунок гола на чужому полі подолав «Марсель» — 1:2 на виїзді і 1:0 в Ліссабоні. Аналогічним робом (повторилися навіть рахунки) «Мілан» обіграв «Баварію».

Фінальний матч проходив у Відні, на знайомому киянам стадіоні «Пратер». Перевага «Мілана» стала проглядатися лише в другому таймі. Саме тоді й було проведено єдиний гол. Його автором став «голландський міланець» Ф. Райкаард. У вирішальному матчі за «Мілан» виступали: Д. Галлі, Тассоті, Мальдіні, Коломбо (Ф. Галлі), Костакурта, Бересі, Анкелотті (Массаро), Райкаард, Ван Бастен, Гулліт, Евані. Тренер — Арріго Саккі.

У вересні минулого року стартував черговий розиграш КЄЧ. Від нашої країни стартував московський «Спартак». У 1/16 фіналу він зустрівся з командою «Спарта» (Прага). Перший матч у гостях москвичі виграли з рахунком 2:0 (Шалімов, Шмаров), хоча виступали з цілим рядом дебютантів. З такою ж перевагою на користь «Спартака» закінчився і матч у Москві — 2:0 (Перепаденко, Іванов).

У наступному колі суперником «Спартака» був італійський суперклуб «Наполі», головну роль в якому виконує знаменитий Марадона. Обидва поединки в Неаполі і Москві, а також додатковий час закінчилися нульовою нічиєю. І лише післяматчеві пенальті визначили переможця — 5:3 на користь господарів.

У чвертьфіналі на «Спартак» чекав ще іменитіший суперник — «Реал» (Мадрид).

Після минулорічних матчів «Дніпра» і «Спартака» результати виступів радянських клубів у КЄЧ такі:

	Т	І	В	Н	П	М	О
1. «Динамо» К	10	52	28	11	13	72—42	67
2. «Спартак»	4	16	7	4	5	24—14	18
3. «Дніпро»	2	12	5	3	4	15—13	13
4. «Апарат»	1	6	5	0	1	14—5	10
5. «Динамо» Мп	1	6	3	2	1	13—8	8
6. «Зеніт»	1	4	3	0	1	7—4	6
7. ЦСКА	1	4	2	1	1	5—3	5
8. «Зоря»	1	4	2	1	1	3—1	5
9. «Торпедо» М	2	4	0	3	1	0—1	3
10. «Динамо» Тб	1	4	1	0	3	7—8	2
Разом	24	112	58	25	31	160—99	137

Кубок володарів кубків. Назвемо точні дати народження цього другого за значенням призу європейського клубного футболу: 26 березня 1960 р. у Відні на нараді представників федерацій Австрії, Угорщини, Італії, Чехословаччини, НДР, Швейцарії та Югославії було ухвалено умови проведення розиграшу КВК; 14 серпня 1960 р турнір стартував, участь взяли представники 10 країн континенту. Перший володар призу — італійська «Фіорентина», яка в двох матчах двічі перемогла клуб «Глазго Рейнджерс» — 2:0 і 2:1.

Володар Кубка СРСР 1964 р київське «Динамо» взяло участь в турнірі КВК 1965—1966 рр. Першу гру було проведено в північ-

ноірландському місті Колрейн, де кияни обіграли місцеву команду — 6:1. Перший гол на рахунок Андрія Біби. Саме в цьому турнірі радянські клуби досягли найбільших успіхів: 1975 і 1986 рр. приз здобули динамівці Києва, а 1981 р. — їхні тбіліські одноклубники.

А загалом за всі роки КВК здобували: 1961 — «Фіорентина» (Флоренція, Італія), 1962 — «Атлетіко» (Мадрид, Іспанія), 1963 — «Тоттенхем Хотспур» (Лондон, Англія), 1964 — «Спортінг» (Ліссабон, Португалія), 1965 — «Вест Хем» (Лондон, Англія), 1966 — «Боруссія» (Дортмунд, ФРН), 1967 — «Баварія» (Мюнхен, ФРН), 1968 — «Мілан» (Італія), 1969 — «Слован» (Братіслава, Чехословаччина), 1970 — «Манчестер Сіті» (Англія), 1971 — «Челсі» (Лондон, Англія), 1972 — «Глазго Рейнджерс» (Шотландія), 1973 — «Мілан» (Італія), 1974 — «Магдебург» (НДР), 1975 — «Динамо» (Київ, СРСР), 1976 — «Андерлехт» (Брюссель, Бельгія), 1977 — «Гамбург» (ФРН), 1978 — «Андерлехт» (Брюссель, Бельгія), 1979 — «Барселона» (Іспанія), 1980 — «Валенсія» (Іспанія), 1981 — «Динамо» (Тбілісі, СРСР), 1982 — «Барселона» (Іспанія), 1983 — «Абердін» (Шотландія), 1984 — «Ювентус» (Турін, Італія), 1985 — «Евертон» (Ліверпуль, Англія), 1986 — «Динамо» (Київ, СРСР), 1987 — «Аякс» (Амстердам, Голландія), 1988 — «Мехелен» (Бельгія), 1989 — «Барселона» (Іспанія), 1990 — «Сампдорія» (Генуя, Італія).

Другий рік поспіль у фінал вийшла італійська «Сампдорія». 1989 р., як відомо, генуезці поступилися у вирішальному матчі «Барселоні». Минулого року суперником італійського клубу був бельгійський «Андерлехт». Гра проходила в Гетеборзі (Швеція) з перевагою італійців, у яких удало діяли Манчіні і Віаллі. Саме останній двома влучними ударами в додатковий час схилив терези на бік «Сампдорії» — 2:0.

У новому розиграші Радянський Союз представлений київським «Динамо». Першим суперником киян став клуб «Куопіо Паллосеура».

У 80-тисячне місто Куопіо динамівці Києва дісталися напередодні матчу чартерним рейсом, «прихопивши» з собою чималеньку групу підтримки, до якої входили фахівці футболу, журналісти, уболівальники з клубу друзів «Динамо». Гостей зустріли доброзичливі жителі Куопіо, чарівна природа (місто розкинулося на берегах напрочуд чистих озер) і багаті магазини. Не переповідаємо про принади тамтешнього життя-буття, щоб не дратувати зайвий раз наших читачів, скажемо лише — колишні піддані російської корони живуть добре.

Новий старт киян у європейському турнірі співпав з цікавою ювілейною датою. 25 років тому, також у вересні, динамівці першими з радянських команд узяли участь у розиграші Кубка володарів кубків. Фінський клуб «Куопіо Паллосеура» (скорочено КуПС) — не новачок у єврокубках. Однак, як правило, припиняв боротьбу вже після перших етапів. Зазначимо все ж, що двічі 12-тисячний стадіончик святкував перемоги своїх улюбленців.

КуПС і «Динамо» — майже ровесники. Якщо кияни заснували свою команду 1927 р., то фінський клуб з'явився чотирма роками раніше. В його складі виявилось чимало вправних майстрів — воротар Юрік Ровіо, центральний захисник Карі Тіссарі, що нагадує чемпіона Європи голландця Рона Кумана, нападаючі Юкка Турунен і чорношкірий британець Маркус Гейл.

Щодо киян, то проблем зі складом у них вистачало. До Куопіо з різних причин не поїхали Олег Кузнецов, Володимир Безсонов, Іван Яремчук, Ахрік Цвейба. Їхні місця зайняли дебютанти таких

вмагань Андрій Аненков, Андрій Алексаненков. Сергій Ковалець, вийшов на поле після тривалої перерви Андрій Баль

Гра почалась без розвідки. Уже на 3-й хвилині ворота господарів атакував центральний захисник киян Алексаненков. Він відгукнувся на прострільну передачу, бив у падінні головою, але забракло точності.

Згодом уже КуПС влаштував справжню облогу воріт Віктора Чанова, тричі подаючи кутові. Один з ударів прийшовся в «дев'ятку», але динамівському голкіперові вдалося ліквідувати загрозу.

А на 11-й хвилині швидка комбінація киян завершилася голом. Василь Рац зробив майстерну діагональну передачу на Олега Саленка, і форвард зумів вийти сам на сам з Ровіо і перехитрувати голкіпера.

Ще в першому таймі «Динамо» мало кілька нагод збільшити рахунок, не відсиджувалися в обороні й фінські футболісти. Особлива напруга виникала, коли господарі подавали кутові з правого флангу. Саме після чергового удару від кутового прапорця за сім хвилин до перерви КуПС зрівняв рахунок — 1:1. Гол записано на рахунок Харі Ньюссьонена.

Через 20 хвилин по перерві гол буквально «створив» Сергій Юран. Він продерся крізь стрій захисників, уміло прикриваючи м'яч. Здавалося, що цього гола вистачить для перемоги. Глядачі вже потяглися до виходу. Але за хвилину до фінального свистка арбітра з Норвегії Еділа Нервіка Гейлу вдалося зрівняти рахунок — 2:2.

Нічия на своєму полі з одним із грандів європейського футболу так надихнула фінських футболістів, що вони досить інтенсивно стали готуватися до повторного матчу в Києві.

Напередодні матчу кияни отримали інформацію, що їхній колишній головний тренер Валерій Лобановський благополучно достався до Об'єднаних Арабських Еміратів, де працюватиме за контрактом протягом двох років.

За київський клуб знову не грав О. Кузнецов. Як з'ясувалося, за домовленістю з «Глазго Рейнджерс», куди Олег збирався перейти з 1 листопада, щоб мати змогу виступати за шотландський клуб у євротурнірі Захворіли А. Дем'яненко і С. Заєць. Натомість відбув дискваліфікацію А. Цвейба, «зароблену» ще до переходу в київське «Динамо». Тому в господарів були всі підстави для повної мобілізації сил і уміння

Такий серйозний підхід до матчу дав змогу вже на 14-й хвилині повести в рахунок. О. Саленко тактично вірно оцінив ситуацію й уміло спрямував м'яч у ворота — 1:0. Ще у першому таймі рахунок було збільшено. Це ініціативу в свої руки взяв Г. Литовченко, який виконував того дня капітанські обов'язки. Геннадій наніс влучний дальній удар. До речі, через 9 хвилин після поновлення гри в другому таймі капітан «Динамо» зробив ще один влучний «постріл». А за 5 хвилин до фінального свистка остаточний рахунок установив кращий гравець матчу С. Юран — 4:0.

Наступне коло «Динамо» К розпочинало на своєму полі матчем зі старим знайомим — празьким клубом «Дукла». Ще пам'ятні поєдинки з армійцями Праги 1986 р. у півфіналі аналогічного турніру. Тоді перевага киян була беззаперечною

Здавалося, що на цей раз у динамівців проблем буде ще менше, адже «Дукла» пасла задніх у національному чемпіонаті. Але ця обставина, видно, розслабила киян і мобілізувала пражан, для яких удача в матчах з «Динамо» могла підняти підупале реноме

Господарі досягли мінімальної переваги — 1:0 (Литовченко). Тренер «Дукли» Іво Віктор, знаменитий у минулому воротар, не

приховував задоволення, хоча й лукавив: мовляв, результат матчу для нього, як грім серед ясного неба. Похмурим ходив Михайло Коман:

— Я ж попереджав, що нинішню «Дуклу» шапками не закидаєш.

Словом, перед повторним матчем і в стані «Динамо», і в спеціально сформованому поїзді з прихильниками київського клубу, що вирушив до Праги, панувала напруга.

Ії дещо ослабив уже на 6-й хвилині С. Юран, який зумів відкрити рахунок голам. Пригадалися в той момент зітхання присутніх на першому матчі в ложі преси київського стадіону: «Як не вистачає Юрана!» Молодий спортсмен ще перебував на шляху до справжнього професіоналізму. Тож не встежив за своїм здоров'ям, «хильнув» холодного молока, а ангіна не забарилася.

Можна сказати, що гравці «Дукли» не були готові до боротьби з Юраном, як говорив славетний Остап Бендер, «порівняно чесними методами». Тому Сергій часто опинявся на газоні, а після гри синці та гулі було перераховувати. В другому таймі Фолдині вдалося зрівняти рахунок, але Юран відзначився ще раз, відгукнувшись на чудовий пас Г. Литовченка. І хоча Біттенгель ще за 20 хвилин до кінця матчу зрівняв рахунок, навіть пражанам стало ясно, що в наступне коло вийде «Динамо». Це, до речі, підтвердив після гри Іво Віктор.

У березні на киян чекали два матчі 1/4 фіналу з іспанською «Барселеною».

Після ігор київського «Динамо» з клубами «КуПС» і «Дукла» зведена таблиця виступів радянських команд у КВК має такий вигляд:

	Т	І	В	Н	П	М	О
1. «Динамо» К	4	28	20	5	3	69—23	45
2. «Динамо» М	4	29	15	8	6	46—25	38
3. «Торпедо» М	6	23	10	8	5	32—20	28
4. «Динамо» ТБ	3	21	11	3	7	30—17	25
5. «Спартак»	2	10	4	3	3	14—10	11
6. «Шахтар»	2	8	4	2	2	16—12	10
7. «Динамо» Мн	1	6	2	3	1	6—4	7
8. СКА Р	1	4	3	0	1	6—2	6
9. «Арарат»	1	4	1	2	1	12—5	4
10. «Металіст»	1	4	1	1	2	4—3	3
11. «Каспати»	1	2	0	1	1	3—4	1
Разом	26	139	71	36	32	238—125	178

Кубок УЄФА. Цей турнір було задумано ще 1955 р. як «Кубок ярмарків». Перший розіграш завершився в 1958 р. У фіналі, а всього в турнірі виступили 10 учасників, зустрілися команди Барселони і Лондона. Перемогли за підсумком двох матчів іспанські футболісти — 2:2 і 6:0. З 1971 р. турнір отримав назву «Кубок УЄФА».

Дебют радянських футболістів у Кубку УЄФА відбувся у вересні 1971 р., коли московський «Спартак» на своєму полі переміг ВСС із Кошице (ЧССР) — 2:0. Призом володіли 1958 — м Барселона (Іспанія), 1960 — «Барселона» (Іспанія), 1961 — «Рома» (Рим, Італія), 1962 і 1963 — «Валенсія» (Іспанія), 1964 — «Сарагоса» (Іспанія), 1965 — «Ференцварош» (Будапешт, Угорщина), 1966 — «Барселона» (Іспанія), 1967 — «Динамо» (Загреб, Югославія), 1968 — «Лідс» (Англія), 1969 — «Ньюкасл» (Англія), 1970 — «Арсенал» (Лондон, Англія), 1971 — «Лідс» (Англія), 1972 — «Тоттенхем Хотспур» (Лондон, Англія), 1973 — «Ліверпуль» (Англія), 1974 — «Фейєноорд» (Роттердам, Голландія), 1975 — «Боруссія» (Менхенгладбах, ФРН), 1976 — «Ліверпуль» (Англія), 1977 — «Ювентус»

(Турін, Італія), 1978 — «Ейндховен» (Голландія), 1979 — «Боруссія» (Менхенгабах, ФРН), 1980 — «Ейнтрахт» (Франкфурт-на-Майні, ФРН), 1981 — «Іпсвіч» (Англія), 1982 — «Гетеборг» (Швеція), 1983 — «Андерлехт» (Брюссель, Бельгія), 1984 — «Тоттенхем Хотспур» (Лондон, Англія), 1985 і 1986 — «Реал» (Мадрид, Іспанія), 1987 — «Гетеборг» (Швеція), 1988 — «Байєр» (Лeverкузен, ФРН), 1989 — «Наполі» (Неаполь, Італія), 1990 — «Ювентус» (Турін, Італія).

У фінальному двобої зустрілися італійські клуби «Ювентус» і «Фіорентина». В першому матчі перемогли туринці, в складі яких на той час ще перебували О. Заваров і С. Алейников. Господарі виявилися сильнішими — 3:1. (Галія, Касірагі, де Агостіні; Бузо), створивши солідний запас перед повторним матчем. Він відбувся в Авеліно, що поблизу Неаполя, оскільки стадіон у Флоренції був дискваліфікований. Нічия — 0:0 — влаштувала «Ювентус», який і завоював почесну нагороду.

Три радянські команди отримали право виступити в новому розіграші Кубка УЄФА. Це московське «Торпедо», «Дніпро» і «Чорноморець».

У 1/32 фіналу вони зіграли порівняно вдало. «Торпедо» приймало ГАІС із міста Гетеборг (Швеція) і перемогло 4:1 (Гіцелов, Тишков — 2, Гришин).

На своєму полі в цьому турі виступав «Чорноморець», гостем якого був клуб «Русенборг» (Тронхейм, Норвегія). Одесити мали перевагу, забили три м'ячі (Цимбалар, Гецько, Кондратьєв), але за 11 хвилин до фінального свистка пропустили і в свої, правда, з пенальті — 3:1.

«Дніпро» приймав «Хартс» (Едінбург, Шотландія) і мав велику територіальну перевагу. Могли забити Шахов, Гудименко, але в останній стадії атаки помилялися. А ось контратака гостей виявилася результативною — Робертсон головою надіслав м'яч у сітку воріт дніпропетровців. «Дніпру» вдалося лише зрівняти рахунок. Це зробив Гудименко — 1:1.

Повторні матчі цього етапу завершилися так: ГАІС — «Торпедо» — 1:1 (Тишков), «Русенборг» — «Чорноморець» — 2:1 (Шелєницький), «Хартс» — «Дніпро» — 3:1 (Шахов). Таким чином, за підсумками двох матчів з трьох наших команд лише «Дніпро» припинив виступати в Кубку УЄФА.

У 1/16 фіналу на «Торпедо» чекала іспанська «Севілья». У Москві автозаводці вдало провели кінцівку матчу, забивши два м'ячі на останніх хвиликах. Кінцевий рахунок — 3:1 (Тишков, Жуков, Ширинбеков).

А «Чорноморець» в Одесі не зумів подолати опір «Монако», який виступає у французькому чемпіонаті. Рахунок 0:0 — логічний підсумок цього матчу.

Важкими для наших команд видалися повторні матчі. «Торпедо» мужньо билосся з командою Р. Дасаєва. Сприятливою обставиною став «швидкий» гол Савичева на 9-й хвилині севільського поєдинку. Іспанцям удалося вирвати перемогу — 2:1, але цього виявилось замало для загальної перемоги.

А «Чорноморцю» вистояти не вдалося. На старті матчу в Монако він пропустив м'яч, який виявився єдиним.

«Монако», перемігши «Чорноморець», не позбавився уваги радянських клубів — жереб вибрав йому в суперники в 1/8 фіналу московське «Торпедо». Перша гра пройшла в Москві, на стадіоні «Торпедо». Уже після першого тайму господарі вели — 2:0, але після перерви збавили натиск і поплатилися голом у свої ворота.

І повторний матч «Торпедо» виграло з рахунком 2:1 (Тишков, Гіцелов), що гарантувало москвичам вихід у чвертьфінал. Там на них чекає клуб «Бронбю» з Данії. До речі, радянські клуби за всі роки виступів у розіграшах Кубка УЄФА далі 1/4 фіналу не пробивалися.

Після цих ігор наших команд сумарна таблиця виступів у Кубку УЄФА має такий вигляд:

	Т	І	В	Н	П	М	О
1. «Спартак»	11	56	32	10	14	91—62	74
2. «Динамо» Тб	6	26	13	5	8	30—32	31
3. «Динамо» К	6	24	11	8	5	29—15	30
4. «Торпедо» М	4	18	11	3	4	39—24	25
5. «Динамо» Мн	3	14	7	2	5	22—13	16
6. «Шахтар»	3	10	6	1	3	14—12	13
7. «Динамо» М	5	14	5	3	6	15—15	13
8. «Арарат»	1	6	5	0	1	11—5	10
9. «Дніпро»	4	12	3	4	5	12—15	10
10. «Чорноморець»	3	10	3	2	5	10—13	8
11. «Зеніт»	3	8	2	1	5	7—18	5
12. «Жальгіріс»	2	6	2	0	4	7—11	4
13. ЦСКА	1	2	1	0	1	2—2	2
Разом	52	206	101	39	66	298—237	241

Кількість виступів радянських команд у трьох клубних турнірах УЄФА перевищила за сотню. Зведена таблиця набула такого вигляду:

	Т	І	В	Н	П	М	О
1. «Динамо» К	20	104	59	24	21	170—80	142
2. «Спартак»	17	82	43	17	22	129—86	103
3. «Динамо» Тб	10	51	25	8	18	76—57	58
4. «Торпедо» М	12	45	21	14	10	71—45	56
5. «Динамо» М	9	43	20	11	12	61—40	51
6. «Динамо» Мн	5	26	12	7	7	41—25	31
7. «Арарат»	3	16	11	2	3	37—15	24
8. «Шахтар»	5	18	10	3	5	30—24	23
9. «Дніпро»	6	24	8	7	9	27—28	23
10. «Зеніт»	4	12	5	1	6	14—22	11
11. «Чорноморець»	3	10	3	2	5	10—13	8
12. ЦСКА	2	6	3	1	2	7—5	7
13. СКА Р	1	4	3	0	1	6—2	6
14. «Зоря»	1	4	2	1	1	3—1	5
15. «Жальгіріс»	2	6	2	0	4	7—11	4
16. «Металіст»	1	4	1	1	2	4—3	3
17. «Капати»	1	2	0	1	1	3—4	1
Разом	102	457	228	100	129	696—461	556

Міжконтинентальний кубок. Цей приз розігрується між володарями Кубка європейських чемпіонів і Кубка південноамериканських чемпіонів з 1960 р. Правда, були випадки, коли володаря КЄЧ заміняв фіналіст.

Минулого року суперечку в Токіо на Національному олімпійському стадіоні вели володар КЄЧ двох останніх розіграшів і Міжконтинентального кубка 1989 р. італійський «Мілан» і клуб «Олімпія» з Парагваю. Сильнішими вдруге підряд стали міланці — 3:0 (Райкард — 2, Строрпа).

Издание для досуга

Герасименко Дмитрий Федотович
Моторный Николай Витальевич
Семененко Алексей Михайлович и др.

ФУТБОЛ-91

Справочник-календарь

Киев, «Здоровья»

(На украинском языке)

Художник обкладинки *Б. В. Чурій*

Художній редактор *М. Ф. Кормило*

Технічний редактор *Л. О. Запольська*

Коректори *О. П. Ломачинська, І. Л. Златоус*

ІВ № 4578

Здано до складання 05.03.91. Підп. до друку 03.04.91.
Формат 84×108/32. Папір друк. № 2. Гарн. літ. Друк вис.
Ум. друк. арк. 7,56. Ум. фарб.-відб. 8,20. Обл.-вид. арк.
10,57. Тираж 30 000 прим. Зам. 1—118. Ціна 1 крб. 50 к.

Видавництво «Здоров'я», 252601, МСП, Київ-1, вул. Чка-
лова, 65.

Надруковано з матриць ГПРВО «Поліграфкнига» на Київській
книжковій фабриці, 252054, Київ, вул. Воровського, 24.